ПОВЕРХ СІМ ЛІТ ПРАЦІ Й БОРОТЬБИ.

Від часу появи першого числа "Укр. Роб. Вістей" минуло вже сім з половиною років. За весь той час свойого існування "У.Р.В." витримано й чесно служили українським робітникам і фармерам в Канаді та сповняли важну організаційну й культурно-освітню функцію з великим успіхом. Вони становили для робітництва й фармерства одиноке жерело освіти, науки й клясового освідомлення.

Підчас коли всі инші часописи в українській мові були для українського чорнороба ідейно чужі, бо все йшли вони в супереч інтересам працюючої кляси й її клясовим почуванням, намагаючись радше здержати працюючих від правдивого пізнання й науки, чим помогти їм вирватися з духового рабства й поневолення — "Укр. Роб. Вісти" завдяки своїй виразній клясовій ідеольогічній лінії знайшли сильний відгомін серед широких мас українського робітництва й фармерства в Канаді. Через це вони здобули собі й їхні щирі симпатії й матеріяльну піддержку.

Що правда, з самого початку "У.Р.В." мали величезні труднощі на шляху свойого розвитку; вони мусіли тяжко боротися, щоб промостити собі дорогу до українських працюючих мас в Канаді. Треба було згуртувати найперше всі свідоміші одиниці, розпорошені скрізь по цілій Канаді, щоб при їхній допомозі можна було поширювати дальше "У.Р.В." Але ці труднощі при щирій, енергійній праці, поборено, зі свідоміших одиниць з'організовано місцеві гуртки, які в свою чергу стали лупати скалу темноти й поборювати упередження.

Крок за кроком робота йшла вперед, здобувано щораз все нових читачів і симпатиків, у яких під впливом "У.Р.В." стала проявлятись клясова свідомість.

Почали робітники розуміти хто вони й які їхні завдання, стали ще з більшим захопленням читати свою робітничу газету, поширювати її між своїми товаришами по праці а що найважніше — організуватися у відділи Стоваришення Український Робітничий Дім, з якого й виросла сьогоднішна могутня освітня організація Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім.

Одночасно з поширенням "У.Р.В." і розвитком організації ТУРФДім йшла інтензивна освітня праця, завдяки якій одиниці, що посідали деяке знання, стали поглиблювати свою освіту й клясову свідомість, а з часом виробились на організаторів, учителів, лекторів і т. ин. І все це без високовчених професорів і політиків — а тільки під умілим і ідейним проводом свойого часопису "Укр. Роб. Вістей".

Але все це коштувало багато тяжких з'усиль і боротьби на всіх фронтах. Від самого початку існування "Укр. Роб. Вістей" довелось зводити завзяту боротьбу з ворожими часописами, які, чуючи себе загроженими зі сторони робітничої преси, підняли скажену кампанію проти "Укр. Роб. Вістей". Посипалися на них брехні, лайки й доноси, але вдіяти їм вони вже не змогли нічого, бо за "Укр. Роб. Вістями" стояли міцні робітничі організації. На всі затії українських патріотичних газет і організацій свідоме українське робітництво відповідало невтомною працею й щораз все кращими успіхами й завоюваннями. Воно переводило успішні кампанії в користь преси, здобувало щораз більше передплатників, а в слід за тим стало видавати "У.Р.В." замісць раз на тиждень — спершу два рази, а згодом і три рази на тиждень. Крім того побіч "У.Р.В." почав виходити жіночий журнал "Робітниця", за цим — часопис для фармерів — "Фармерське Життя", а вкінці й українська робітнича молодь дочекалася свойого журналу "Світу Молоді". Із зростом української робітничої преси, зростали й організації українського робітництва й фармерства.

Аж дивно стає, як змогли українські робітники в так короткому часі збудувати такий могутній організаційний апарат. Та тут кожний ясно зрозуміє, що навчились вони цього будівництва від свойого великого й доброго учителя — "Укр. Роб. Вістей". Їм треба й завдячити це все!

Хай-же ростуть і розвиваються "У.Р.В." на більшу користь і славу всього українського робітництва!

Недоля.

Вейн, Алта.

ЮВИЛЕЙНИЙ ДАР ВІДДІЛУ ЖІНСЕКЦІЇ ДЛЯ "У.Р.В."

З нагоди ювилею 1000-го числа "Укр. Роб. Вістей" українські жінки-робітниці, з'організовані у відділі Жінсекції ТУРФДім у Вінніпеґу, витають щиро свойого дорогого ювилята і складають від себе дар для нього в сумі $25.00.

Хай цей скромний, але щирий дар буде тільки висловом великої подяки й признання для свойого першого учителя, що збудив, з'організував і освідомив українську жінку-робітницю й обдарував її власним жіночим журналом, "Робітницею", який є сьогодня гордістю українського трудового жіноцтва в Канаді.

Українські жінки-робітниці знають сьогодня, як багато вони мають до завдячення "Укр Роб. Вістям". Завдяки їм українське трудове жіноцтво йде в перших лавах з'організованих жінок цілої Канади, ведучи перед в боротьбі за визволення праці й жінки-робітниці від капіталістичного визиску й пониження.

Тому український відділ Жінсекції у Вінніпеґу кличе: Хай живе 1000-не число "Укр. Роб. Вістей"! Хай розвиваються вони на славу всього українського робітництва Канади!

Відділ Жінсекції у Вінніпеґу.

ТИСЯЧНИЙ РАЗ!

Оттава, Онт.

Українське робітництво й фармерство витає сьогодня тисячне число "Українських Робітничих Вістей".

Тисячний раз "Укр. Роб. Вісти" йдуть в гущу українських працюючих мас, як вірний і добрий учитель і провідник в боротьбі працюючих за краще майбутнє.

З тисячним числом "Укр. Роб. Вістей в руках, українське свідоме робітництво й фармерство тисячний раз кличе гордо й сміло: Ми не завелися на наших дорогих "Укр. Роб. Вістях", тому й на далі ми будемо любити й берегти їх, як ока в голові!"

І справді, коли взяти під увагу всі трудности й недостачі, з якими доводилось боротися "Укр. Роб. Вістям" від початку свойого існування, то появу їх 1000-го числа може українське з'організоване робітництво витати з гордістю як великий свій здобуток на культурно-освітнім і політичнім полі.

Українські робітники і фармері нераз останнього цента відривали від своїх найпекучіших потреб і спішили з допомогою "Укр. Роб. Вістям". І цій великій жертволюбивости свідомої частини українських чорноробів треба в першій мірі завдячити сьогоднішній ювилей тисячного числа "Укр. Роб. Вістей".

Але при найбільшій жертволюбивости українського робітництва "Укр. Роб. Вісти" не змогли-б були стати тим, чим вони сьогодня є, коли-б не щира, чесна й повна пожертвованости праця тих одиниць, що цю газету писали, видавали й поширювали поміж масами — тоб-то редакторів і організаторів. Хто знає умовини праці пролетарських робітників пера, той без застереження признає, що тільки завдяки їх великій витревалости, енергії і цілковитій самопосвяті для справи працюючих завдячують "Укр. Роб. Вісти" своє існування й розвиток.

Вони-ж були тими справжніми каменярами, що пробивали скалу темноти й упередження й промощували "Укр. Роб. Вістям" шлях до умів і сердець працюючих, не спиняючись перед ніякими труднощами й не сходячи на волос з лінії клясових інтересів українського робітництва й фармерства.

Завдяки цій непохитній рішучости й завзятости передових товаришів "Укр. Роб. Вісти" стали справжнім дороговказом для працюючих і визискуваних мас іміґрантів в Канаді й одиноким щирим оборонцем їхніх інтересів перед затіями чужої буржуазії й своєї продажної "патріотичної" інтеліґенції.

"Укр. Роб. Вісти" стали головним жерелом освіти і освідомлення, а разом з тим і організатором українського робітництва, яке сьогодні стоїть в перших рядах робітничого руху в Канаді.

І з кожним днем вони стають щораз більше популярні, здобувають щораз більше читачів і симпатиків, а ювилей 1000-го числа є для нас не тільки ювилеєм наших дотеперішніх здобутків, а й найліпшою запорукою нашої цілковитої перемоги в майбутньому.

Але для цього треба нам ще більше й завзятіше працювати для нашого дорогого проводира й учителя "Укр. Роб. Вістей"!

Н. Боцян.

СПОМИН.

Форд Ситі, Онт.

Прочитавши редакційну статтю в ч. 93. "Укр. Роб. Вістей" з дня 4. серпня ц. р., мимоволі пригадався мені день 28. березня 1919. р.

Я прийшов був з роботи до кемпи, розглянувся по товаришах і запримітив на їх обличчях якусь веселість. — Певно були в місті — подумав я, і спитав, що доброго чуди, чи бачили, що такі веселі.

На це один з товаришів по праці з усмішкою на лиці подав мені часопис, адресований на моє імя. Я глянув на першу сторінку і прочитав: "Українські Робітничі Вісти".

Чогось в тій хвилі стало й мені весело; сів зараз до читання, щоб переконатись, чи це справді робітничий часопис, бо якось не хотілося вірити, щоб після заборони "Робочого Народа" в воєнний час можливим було видавати справжній робітничий часопис.

Але мої сумніви були неоправдані, бо зі змісту часопису я зрозумів, що це справжні "Українські Робітничі Вісти". Тільки мої товариші говорили з недовірям, що це певно орган якоїсь індустріяльної юнії в Вінніпеґу.

Незабаром і вони переконались, що їх сумніви були безосновні, а сталось це тоді, коли до нас приїхав перший організатор з Вінніпеґу т. М — ський.

В той час в Канаді відбувались важливі політичні події, які звернули на себе увагу всього робітництва.

Очевидно, українське робітництво того часу було ще далеко від такого пізнання й розуміння цих подій, яке воно сьогодня має. Тому й значіння робітничої преси для робітництва мало хто вмів належно оцінити.

Яка-ж величезна переміна відбулася в умах українського робітництва протягом такого короткого часу.

Хто з робітників читав "У.Р.В." від першого до сьогоднішного 1000-го числа, той з певністю з уміє належно оцінити ті кольосальні культурні здобутки, які українське робітництво осягнуло за той час своєю невтомною працею під ідейним проводом "У.Р.В., як також оцінити ту величезну переміну, яка відбулася в умах українських робітників і робітниць, що постійно читали "У.Р.В." аж по сьогоднішній день. Вони сміло й гордо можуть сказати собі, що вони є найсвідомішою частиною українського робітництва, що за свої тяжко запрацьовані центи збудували свою велику робітничо-фармерську пресу, якої досі не має жадне робітництво инших народностей в Канаді.

Завдяки "У.Р.В." свідомі українські робітники створили цілий ряд своїх політичних, освітних і запомогових організацій. Це все могла зробити робітнича преса, якої метою було і є гуртувати українське робітництво довкола робітничих організацій.

"Укр. Робітничі Вісти" сьогодня є масовою газетою, її читають тисячі українських робітників три рази в тиждень.

І так, як до сьогодня ми, українські робітники, що зрозуміли значіння робітничої преси, берегли і допомогли їй стати тим, чим вона сьогодня є й замісць раз в тиждень виходити три рази на тиждень, так ми і на майбутнє будемо ще з більшою енерґією працювати, щоби зробити з нашої дорогої газети "У.Р.В." щоденний орган українських робітників.

Хай жиють "У.Р.В." і все українське робітництво, що гуртується в робітничо-фармерських організаціях!

Томаш.

КОЛИСЬ, А ТЕПЕР.

Корбін, Б. К.

Кожному з нас вже добре відомо, яку велику культурну роботу зробила серед українського робітництва в Канаді робітнича організація ТУРФДім. Щоб цю роботу як слід оцінити, треба нам пригадати собі ті часи, коли то наше робітництво, не маючи ще своєї робітничої преси ні організації, кормилося виключно ріжними патріотичними газетами.

Духовий стан нашого робітництва в тім часі був просто жалюгідний; воно жило в темноті, забобонах і в страшнім піянстві й пониженню. Про якубудь свідомість не могло бути й мови.

Такий стан був всюди, де лише жили й працювали українські чорнороби.

Якже-ж змінився цей стан на протязі одного десятка літ, відколи існує українська робітнича організація й преса! Доне пізнання змінився!

В найдальших і найглухіших закутинах Канади, серед недоступних гірських пущ Британ Коломбії, серед майнерських кемп Алберти, Онтеріо й ин., одним словом всюди, куди лише загнала гірка доля українського чорнороба, він вже не шукає своєї розради в піянстві й картах, тільки бере книжку й робітничу газету й жадібно читає, вчиться, думає, або дискутує з другими товаришами над ріжними робітничими справами, світовими подіями і т. ин.

Щож спричинило такий великий переворот в думках і почуваннях українського робітництва? Ніщо инше як його часопис "Українські Робітничі Вісти".

Відколи українські робітники стали читати "Укр. Роб. Вісти", їм стало прояснюватись в їх умах, вони стали освідомлюватися сами й освідомлювати своїх товаришів.

Завдяки "Укр. Роб. Вістям" українське робітництво покінчило раз на все з патріотичною отрутою і стало гуртуватися в робітничій освітній організації ТУРФДім і в запомоговій організації Р.З.Т.

Таким чином і в нашій глухій закутині Корбін, Б. К., виросли галузки цих організацій — відділи ТУРФДім і Р.З.Т.

Все це заслуга "Укр. Роб. Вістей." Тому кличу в день ювилею їх 1000-го числа:

Хай живуть і розвиваються "Укр. Роб. Вісти" на ще більшу славу й користь українського робітництва!

М. Котик.

РОБІТНИКИ ТА ЇХНЯ ПРЕСА.

Монтреал, Кве.

Коли говорити про український робітничий рух в Канаді, або правильніше сказати — про поступ українського робітництва на цім континенті, то ніяк не можливо оминути й "Українських Робітничих Вістей". Чому? Тому, що "Українські Робітничі Вісти" є провідником і організатором українського свідомого робітництва, яке гуртується в своїм культурно-освітнім Товаристві Український Робітничо- Фармерський Дім і в Робітничім Запомоговім Товаристві.

Не маючи "Українських Робітничих Вістей", ми сегодня не мали-б таких сильних всекраєвих робітничих товариств, як Р.З.Т. і ТУРФДім з його Жіночою Секцією та Секцією Молоді.

Кожна з цих організацій начисляє сьогодня сотки, а навіть тисячі добре стоячих членів, а все це треба завдячити "Укр. Роб. Вістям", їхній чесній і щиро-пролетарській праці і вмілому проводові.

Тільки завдяки "Укр. Роб. Вістям" сьогодня ми маємо Жіночу Секцію, яка видає свій власний орган "Робітницю" два рази в місяць, тільки завдяки "У.Р.В." сьогодня ми маємо Секцію Молоді, яка видає свій власний місячний журнал "Світ Молоді", як також завдяки "У.Р.В." сьогодня виходить "Фармерське Життя", одна з найкращих і найпопулярніших українських газет для українського фармерства, яка теж начисляє вже тисячі своїх сталих передплатників.

За час свого існування "Укр. Роб. Вісти" відограли надзвичайно важну ролю в життю нашого робітництва в Канаді, а їхня щира і невпинна праця є вже записана нестертими буквами в історії українського робітничого руху в Канаді.

Пригадується мені 1919 рік, коли то було заборонено Соціял-Демократичну Партію в Канаді; в той час в Монтреалі не було ані одного українського робітничого товариства. Аж в січні 1920 року за допомогою щирих товаришів та "Укр. Роб. Вістей" було з'організовано в Монтреаді робітниче товариство під назвою "Воля". "У.Р.В." саме в цей час зачали другий рік свого існування. І звичайно, що в самих початках, коли лише було зорґанізовано т-во "Волю", "У.Р.В." мали в Монтреалі дуже маленьке число читачів, бо, по перше, — "У.Р.В." виходили тільки раз на тиждень (аж 10. квітня 1920 року "У.Р.В." почали виходити два рази на тиждень) і не пробили собі ще широкої дороги до робітничих мас, по друге, що тоді ще не кождий робітник був на стільки свідомий, щоб міг собі представити значіння робітничої преси. Багато навіть самих бувших членів т-ва "Волі" не були передплатниками "У.Р.В." тому, що теж не були в силі оцінити праці і завдання своєї власної робітничої газети. Але пізніше, коли "У.Р.В." почали виходити два рази на тиждень, з того часу вони в Монтреалі почали завойовувати з кожним днем все ширші і ширші круги робітництва. Звичайно, "У.Р.В." відограли важну ролю тому, що при їхній помочі ми, робітники в Монтреалі, могли ліпше на кожнім кроці з орієнтуватися та провести в життя всяку корисну ухвалу як в організаційно-освітному, так в культурно-мистецькому напрямку.

Зараз в Монтреалі нема ані одного партійця або члена ТУРФДім, який не був-би передплатником "У.Р.В." Є деякі члени в Р.З.Т., що не є ще передплатниками, але це є тільки новоступивші члени до Р.З.Т. і відділ Р.З.Т. повинен подбати, щоб всі члени Р.З.Т. були передплатниками "У.Р.В." тому, бо ця газета обслуговує справи Р.З.Т.

Ті робітники, що ще не є передплатниками, а вже мали нагоду читати та чути про завдяння робітничої преси, повинні негайно стати сталими передплатниками "Українських Робітничих Вістей" і членами робітничих організацій та спільними силами боротися з нинішною пануючою клясою за лучше майбутнє. Бо тільки при помочі нашої преси і робітничої організації та єдности ми зможемо вийти побідниками.

Товариші Робітники! Робітнича преса, організація і робітнича єдність, це є головна зброя працюючої кляси в боротьбі проти визискувачів. Солідарність працюючої кляси, це є загроза нинішному ладові визиску, який скорше чи пізніше має провалитися в безодню.

Тому хай не буде ані одного робітника в Монтреалі, який би не був сталим передплатником "Українських Робітничих Вістей". Хай не буде ані одної робітниці в Монтреалі, яка не передплатила-б собі жіночий журнал "Робітницю". А вся українська робітнича молодь в Монтреалі, всі молоді товариші і товаришки повинні памятати за свій місячний журнал "Світ Молоді", передплачувати і розповсюднювати його поміж українськими молодими робітниками і робітницями.

На закінчення хочу сказати, хай же і надальше "У.Р.В." будуть для нас робітників тим ясним прожектором, який освітлюватиме наш шлях і дорогу до нашої наміченої мети і наших змагань.

Валентін.

В ДЕНЬ ЮВИЛЕЮ 1000-ГО ЧИСЛА "У.Р.В."

Транскона, Ман.

З нагоди ювилею тисячного числа "У.Р.В.", я в імени робітничих організацій, які гуртуються при Укр Роб. Домі в Трансконі і всіх передплатників, читачів і читачок радо вітаю тисячне число "У.Р.В."

Коли "У.Р.В." почали виходити, в нашій місцевості було заледво кількох передплатників, які могли з трудом перечитати й зрозуміти щонебудь з них.

І тих кілька одиниць, читаючи в кожнім числі "У.Р.В." про боротьбу робітництва в цілому світі, дійшли скоро до пізнання, що й українським робітникам треба необхідно організуватися скрізь в одну робітничу родину, здобувати клясову свідомість і ставати до боротьби в обороні прав працюючої кляси. Завдяки цьому пізнанню українське робітництво в Трансконі й собі з'організувалося і взялося щиро до праці над своїм самоосвідомленням. Воно швидко зрозуміло значіння робітничої преси для робітництва взагалі, а "Укр. Роб. Вістей" для українського робітництва з'окрема.

При допомозі "У.Р.В." українські з'організовані робітники стали порозуміватися між собою, як побільшити свою організацію, давали собі взаїмно вказівки й поради, як поширювати свою газету між українським робітництвом і фармерством, як забезпечити її існування, як скликати масові віча, всекраєві з'їзди й ріжні протестаційні збори в обороні покривджених і переслідуваних буржуазією робітників — і т. ин.

"Укр. Роб. Вісти" стали для українського робітництва не лише добрим учителем і провідником, але й сторою зброєю проти чужих і "рідних" ворогів та киринників.

Так оце — завдяки "Укр. Роб. Вістям" українське робітництво вспіло в короткому часі створити сильну свою освітню організацію ТУРФДім з секціями для жінок і молоді. "Укр. Роб. Вістям" треба завдячити й створення великої запомогової організації, яка сьогодня начисляє біля одної сотні відділів з поверх 5,000 членів. Вкінці "Укр. Роб. Вістям" треба завдячити існування журналів "Робітниці", "Світу Молоді" й часопису для фармерів — "Фармерського Життя".

Українське робітництво в Транскони може бути гордим сьогодня з того, що за весь час інування й боротьби "Укр. Роб. Вістей" воно непохитно йшло за вказівками свойого доброго учителя й разом боролося з ним і за нього.

Тому-то для кращого вшанування ювилею 1000-го числа "У.Р.В." транскон'ське робітництво обходить цей день 4-го вересня в У.Р.Д. величавим святкуванням четвертої річниці відкриття У.Р.Д. в Трансконі.

Бажаючи нашому дорогому ювілятові — "Укр, Роб. Вістям", щоб він чимскорше став дневником, я кличу разом з організованим робітництвом Транскони:

"Хай живе й розвивається провідник і учитель українського робітництва в Канаді — "Українські Робітничі Вісти"!

Робкор.

ОДИНОКИЙ УЧИТЕЛЬ СЕРЕД ГІРСЬКОЇ ПУЩІ.

Нордеґ, Алта.

Кожного другого вечера можна побачити на стації Нордеґ, Алта., гурток робітників і робітниць з дітьми: вони ждуть на потяг, що кожного другого дня приїздить сюди в осьмій годині.

Коли потяг вкотиться на стацію, всі дожидаючі спішать на зустріч новоприбувшим пасажирам, одні шукають між ними своїх знакомих, инші просто з цікавости, щоб почути якісь новини з "иншого світа". Бо Нордеґ — це відрізана від цивілізованого світа місцевість, де жильці живуть в кемпах, серед високих гір і густих лісів, добуваючи "чорне золото".

Думали вони колись сами доробитись і розбагатіти, але сьогодня, всі задовжені по вуха в склепарів і одиноким їх бажанням є: позбутись довгів і вирватись з цього закутка.

Хоч природа тут гарна й воздух здоровий, але не для робітника краса природи й гарний воздух: для нього тільки тяжка праця, злидні й вічна журба, як довги поплатити і "кінці звести" разом.

Для робітників — ця місцевість є відтятою від цивілізації, а для бизнесменів тут цивілізація. Зиски побирають великі. Конкурент тут не з'явиться, бо це власність вуглевих баронів. Робітничі провідники відвідують цю закутину дуже рідко. Лише один найбільший робітничий учитель приходить до нас, робітників, реґулярно, а цим учителем є **"Укр. Роб. Вісти".**

В цій закутині "Укр. Роб. Вісти" для робітників є духовим кормом. "Укр. Роб. Вісти" додають енерґії непохитно стояти в лавах зорґанізованого робітництва.

Чотири роки назад заснувалося Робітниче Запомогове Товариство в нашій місцевости, завдяки "Укр. Роб. Вістям", що писали обширніші статті про ціль й користи цего товариства.

Дуже часто попи й українські панки нарікають на "Укр. Роб. Вісти" за ширення "деморалізації". Але коли приглянемося добре на робітництво, то бачимо, що читачі "Укр. Роб. Вістей" є більше моральні, як читачі релігійних та патріотичних часописів. Однак читачі "Укр. Роб. Вістей" не дивуються цим попам й панкам. Кожний читач "Укр. Роб. Вістей" є настільки свідомий, що вміє оцінити їх роботу.

Нині є незбитим фактом, що "Укр. Роб. Вісти" витягнули тисячі робітників з темноти й несвідомости. "Укр. Роб. Вісти" дальше здохочують з'організоване робітництво до нових поривів й бажань, до боротьби за кращий лад.

Робітники й робітниці нашої місцевости складають щиру подяку редакційному персоналові "Укр. Роб. Вістей", що щиро працює над освідомленням робітництва й непохитно веде перед в клясовій боротьбі.

Робкор Ю. Одинський.

З НАГОДИ ЮВИЛЕЙНОГО ЧИСЛА "У.Р.В."

Донвил, Онт.

З нагоди ювилею тисячного числа "Українських Робітничих Вістей" засилаю свій щирий привіт і від щирого серця бажаю дальших успіхів нашому вчителеві і оборонцеві — "Українським Робітничим Вістям".

Будучи читачем "Укр. Роб. Вістей" ще з перших днів мойого приїзду до Канади, я прирікаю, що і надалі буду читати і помагати поширенню скільки лише вистарчить моїх сил. Бо за весь час мойого читання "Укр. Роб. Вістей", мені отворились очі, я бачу перед собою майже цілий світ, в якому ведеться боротьба двох кляс: кляси працюючих з клясою пануючих.

Будучи щирим оборонцем робітничих інтересів, "Укр. Роб. Вісти" завжди стараються вести працюючу клясу до перемоги над своїм ворогом.

В теперішній час є ще багато перепон з боку чужих і своїх рідних ворогів. Але з цим всім завзято борються "Укр. Роб. Вісти" і за кожним разом стають переможцем!

Честь Вам, товариші, що працюєте при газеті, за Вашу щиру і видержану працю!

В день тисячного числа "Укр. Робітничих Вістей" я кличу: Геть з визиском одної кляси над другою! Геть з ворогами поступу!

Хай живуть "Українські Робітничі Вісти" в Канаді! Хай живе робітнича преса цілого світа!

З товариським привітом,

А. Пурич.

ПРИВІТ ДЛЯ 1000-ГО ЧИСЛА "У.Р.В."

Пайн Фолс, Ман.

Від імени читачів "У.Р.В." засилаю щирий привіт для тисячного числа "У.Р.В." Рівнож дякую т.т. Редакторам, за їх так корисну працю для нас.

Ось, що говорять читачі.

Ми від коли почали читати часопис "У.Р.В.", то від тоді нам відкрилися очі, від тоді ми пізнали, що тільки один робітничий часопис дає нам правдиву науку та вказує нам, де діється наша праця та від кого походить наша кривда. Ми пізнали, що народ поділений на дві кляси, — на визискувачів і визискуваних.

Ми учимось, як ми маємо боротись з гнобителями, що хочуть нас тримати дальше в ярмі капіталу.

Ми, всі читачі прирікаємо, що будемо боротись на кожнім кроці, а хотяй-би і життя віддати, за поліпшення долі робітничої кляси. Тому, кличемо і вас, товариші, котрі ще не є в рядах робітничої організації, ставайте від сегоднішнього дня і йдіть всі вперед до кращого майбутнього!

І. Костан.

ЩО ЗРОБИЛИ "У.Р.В." ДЛЯ УКР. ЧОРНОРОБІВ.

Вегревил, Алта.

В день ювілею 1000-го числа "Українських Робітничих Вістей" мені нагадується 1922 рік, коли-то після перших своїх посівів здорових думок і кличів "Українські Робітничі Вісти" збирали перше гарне жниво, перемагаючи найбільшого свойого ворога — упередження й байдужність до себе з боку українського робітництва й фармерства.

Прочуваючи в "У.Р.В." завзятого й непоборного противника, вся українська патріотично-релігійна преса підняла страшний крик і з найбільшою злобою стала лаяти й кидати болотом на "У.Р.В."

Але на самій пресі ця боротьба не кінчалась; вона розгорілась всюди, куди тільки загостили "У.Р.В." Неодин, що сьогодня є вже ревним членом або симпатиком нашої організації ТУРФДім або Р.З.Т., в той час ненавидів з цілої душі ці організації й їх пресу, а навіть кожну одиницю, яка посміла виявити словами або ділами свою прихильність до них.

Знаю це з власного досвіду, бо й мені доведось через те зазнати немало прикрости, презирства й ненависти зі сторони тих, яких уми були запаморочені релігійно-патріотичним туманом, затроєні брехнями й несвідомістю.

Але я зносив все терпеливо з тою свідомістю, що за правду треба все терпіти і що моя праця для поширення "У.Р.В." все таки не піде на марне.

І мої сподівання справдилися дуже скоро, бо число самогонщиків стало небаром меншати, а прихильників робітничої організації й преси зростало з кожним днем.

Сьогодня вегревильське робітництво немов-би й не те, що було колись. Воно у великій части належить вже до наших організацій ТУРФДім або Р.З.Т., а решта — хоч і не є ще в рядах тих організацій, то все-ж таки не є ворожою до них, за виїмком малого гуртка петлюрівських патріотів.

Що цю переміну внесли "У.Р.В.", про це ніхто не буде сумніватися.

Тому я кличу зі всім вегревильським робітництвом:

Хай живуть і розвиваються "Укр. Роб. Вісти"! Хай кожний робітник стане їх передплатником!

Вегревилець.

ЩО МОЖЕ ЗРОБИТИ ОДИНИЦЯ ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ.

Ді Пес, Ман.

Коли з нагоди ювилею 1000-го числа "Укр. Роб. Вістей" я бажаю сказати також від себе про те, що я вспів зробити для "У.Р.В.", то роблю це не для самопохвали, а тільки в тій цели, щоб показати, що може кожна одиниця зробити для свої преси, якщо вона її справді любить і цінить. Ось мої скромні причинки для "У.Р.В."

Спровадив 160 чисел "У.Р.В." і розіслав їх даром по лісах, кемпах і залізничих шляхах; написав около 14 дописів, які — сподіюся — те-ж зробили свою роботу між робітництвом в Ді Пес, Ман.; придбав для "У.Р.В." 17 передплатників, роспродав літератури з видавництва "У.Р.В." на суму $106.00; переслав до "У.Р.В." грошей на пресовий фонд, друки, оголошення і инші робітничі цілі на суму $217.00, був передплатником "У.Р.В." майже від самого початку їх існування аж до сьогодня.

З нагоди ювилею 1000-го числа "У.Р.В." шлю щирий привіт всім товаришам працівникам, які чимнебудь причинилися до існування й розвитку "У.Р.В.", до поборювання перешкод і ріжних ворожих затій від часу появи 1-ого їх числа аж до сьогоднішнього ювилею їх 1000-го числа.

Хай живуть ростуть і міцніщають "У.Р.В." і стануть швидко робітничим дневником!

Михайло Гоголюк.

ХТО З'ОРГАНІЗУВАВ УКРАЇНСЬКЕ РОБІТНИЦТВО.

Брентфорд, Онт.

З нагоди ювилею 1000-го числа "Українських Робітничих Вістей" хочеться мені росказати, як вони загостили вперше до Брентфорд і яку роботу зробили вони тут протягом 8 і пів року свойого існування.

Першим передплатником "Українських Робітничих Вістей" в Брентфорд був т. І. Іванюк, який передплатив собі їх в осени 1919 р. Спершу мало хто цікавився ними, але з часом байдужність до них стала уступати і щораз більше зачали до них заглядати навіть ті, що досі одиноку приємність знаходили в картах і в пятиці.

Сьогодні в Брентфорд є вже десятки постійних передплатників, а ще більше симпатиків "Укр. Роб. Вістей", які сьогодня або завтра стануть теж постійними їх читачами.

Завдяки "У.Р.В." в нас повстав відділ Р.З.Т. зовсім без ніякої зовнішної спонуки, бо не було в нас спеціяльного організатора для цього. Цю організаторську роботу зробили "У.Р.В." своїми закликами й заохотою.

"Укр. Роб. Вістям" завдячує українське робітництво й це, що воно сьогодня становить найбільш поступовий і діяльний елемент в цілім робітничім русі в Канаді. Воно де далі здобуває собі признання й повагу серед робітництва инших народностей в Канаді.

"Укр. Роб. Вісти" вспіли вже виховати кадр свідомих і інтелігентних робітників, які визнаються досить гарно в усіх справах робітничого руху так місцевого, як і загального руху всесвітнього пролетаріяту.

Тому читаймо всі наш дорогий часопис "У.Р.В." і стараймось поширити його поміж усіми українськими робітниками Канади!

Робкор Багрій.

ДІВОЧА МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА ВЕРТАЄ ДО ВІННІПЕҐУ.

ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА В УКР. РОБ. ДОМІ.

Дівоча Мандолінова Орхестра вінніпеґського відділу Секції Молоді ТУРФДім об'їхала східну Канаду з успішними концертами й вертає вже до Вінніпеґу. Орхестра приїде в суботу, 3. вересня в годині 8.15 вечером на "Юніон стейшин", а із стації приїде впрост до Укр. Роб. Дому.

Того-ж таки вечера з нагоди прибуття орхестри відбудеться в салі нового будинку товариська забава з перекускою, на яку запрошується всіх членів і членкинь наших організацій.

Забава, лише для членів й членкинь робітничих організацій, що гуртуються при Укр. Роб. Домі у Вінніпеґу.

Приграватиме першорядна орхестра.

В неділю, 4. вересня Дівоча Мандолінова Орхестра дасть концерт в Укр. Роб. Домі.